

Sygn. akt IV U 1078/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 kwietnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Rafał Jerka
Protokolant:	st. sekr. sądowy Alina Dziarkowska

po rozpoznaniu w dniu 28 kwietnia 2017 r. w Olsztynie

na rozprawie

sprawy M. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania M. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 20 czerwca 2016 r. nr (...)

o d d a l a o d w o ł a n i e

/-/ SSO R. Jerka

Sygn. akt IV U 1078/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 20 czerwca 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O., na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2013.1440 j.t ze zm.), odmówił M. M. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż zarówno Lekarz orzecznik jak i Komisja Lekarska ZUS stwierdziła, iż ubezpieczona jest zdolna do pracy.

W odwołaniu od tejże decyzji M. M. wniosła o jej zmianę i przyznanie jej renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu wskazała, iż cierpi na bóle kręgosłupa i głowy, które czynią ją niezdolną do pracy.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

M. M. urodziła się w dniu (...) Z zawodu jest technikiem drzewnym. W okresie aktywności zawodowej wnioskodawczyni pracowała na stanowiskach pracy zgodnych z posiadanym wykształceniem – operator urządzenia służącego do produkcji oklein sztucznych, następnie w laboratorium świadczącym usługi dla przemysłu drzewnego. Ostatnio prowadziła działalność gospodarczą – zakład kosmetyczny (ukończyła kurs kosmetyczki)

Wymieniona cierpi na chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa szyjnego w stopniu umiarkowanym (stan po leczeniu operacyjnym dwupoziomowej dyskopatii szyjnej), zespół bolesny barku prawego.

Obecny stan zdrowia nie czyni M. M. niezdolną do pracy

(dowód: dokumentacja medyczna k. 41v-42, opinie biegłych 9, 27-27v , dokumenty w aktach ZUS)

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonej nie zasługuje na uwzględnienie.

Spór w niniejszej sprawie skupiał się na ocenie czy ubezpieczona jest osobą niezdolną do pracy.

Kwestie te wymagały wiadomości specjalistycznych wobec czego Sąd przeprowadził dowód z opinii biegłego neurologa i neurochirurga (9, 27-27v). Biegli ci rozpoznali u wymienionej chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa szyjnego w stopniu umiarkowanym (stan po leczeniu operacyjnym dwupoziomowej dyskopatii szyjnej), zespół bolesny barku prawego. Biegli ci wskazali iż u wymienionej w 2014 r. wykonano zabieg dwupoziomowej dyscektomii szyjnej oraz zastosowano leczenie rehabilitacyjne. W wyniku leczenia uzyskano poprawę i zahamowano progres choroby. Zaostrzenia bólowe w ocenie biegłych mogą być leczone ambulatoryjnie. W zgodnej opinii obu biegłych wymieniona nie utraciła zdolności do wykonywania pracy w wykonywanym zawodzie w przebiegu choroby zwyrodnieniowej kręgosłupa a leczenie operacyjne jest kolejnym etapem leczenia tego schorzenia (leczenie planowe)

Podkreślić w tym miejscu należy, że Sąd dokonuje oceny opinii biegłego na podstawie kryteriów zgodności z zasadami logiki, doświadczenia życiowego i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia skuteczności wyrażonych w niej wniosków, bez wkraczania w sferę wiedzy specjalistycznej (por. wyrok SN z dnia 19 grudnia 1990 r., I PR 148/90, OSP 1991 r., z. 11-12, poz. 300; postanowienie SN z dnia 7 listopada 2000 r., I CKN 1170/98, OSNC 2001 r. Nr 4, poz. 64; wyrok z dnia 15 listopada 2000 r., IV CKN 1383/00, wyrok SN z dnia 7 kwietnia 2005 r., II CK 572/04). Aby ocena taka w ogóle była możliwa przyjmuje się, że integralnymi elementami treści każdej prawidłowo sporządzonej opinii winny być: sprawozdanie z dokonanych czynności i spostrzeżeń, odpowiedzi na postawione biegłemu pytania, udzielone w sposób kategoryczny i jego wnioski oraz uzasadnienie pozwalające na sprawdzenie przez sąd logicznego toku rozumowania. Opinia powinna być także wyczerpująca, a zatem odnosić się do wszystkich kwestii zawartych w tezie dowodowej postanowienia sądu (por. wyrok SN z dnia 19 maja 1998 r., II UKN 55/98, OSNAPIUS 1999 r. Nr 10, poz. 351), zawierać uzasadnienie sformułowane w sposób przystępny i zrozumiały także dla osób nieposiadających wiadomości specjalnych (por. też wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 25 kwietnia 2012 r., sygn. akt I ACA 356/12). Powyższe uwagi, w ocenie Sądu Okręgowego, prowadzą do wniosku, że opinie sporządzone przez biegłych są kategoryczne, rzeczowe, wyczerpujące i należycie uzasadnione, a przy tym zostały wydane przy uwzględnieniu całej dostępnej, znajdującej się w aktach sprawy i przedstawionej przez skarżącą dokumentacji medycznej.

W ocenie Sądu nie było potrzeby dopuszczenia kolejnego (trzeciego już) biegłego w sprawie gdyż jak słusznie stwierdził Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 12 lutego 2003 r., sygn. V CKN 1622/00, Sąd rozpatrujący sprawę nie jest obowiązany dopuszczać kolejnych dowodów z opinii biegłych tylko dlatego, że złożona opinia jest dla strony niekorzystna. Potrzeba powołania innego biegłego powinna wynikać z okoliczności sprawy, a nie z samego niezadowolenia strony z dotychczas złożonej opinii. W podobnym tonie Sąd Najwyższy wypowiedział się też w wyrokach z dnia 16 września 2009 r., sygn. I UK 102/09, i z dnia 15 lutego 1974 r., sygn. II CR 817/73, w których Sąd Najwyższy wskazał, iż Sąd rozpatrujący sprawę ma obowiązek dopuszczenia dowodu z dalszych biegłych lub z opinii

instytutu tylko wtedy, gdy zachodzi tego potrzeba, a więc wówczas gdy opinia złożona już do sprawy zawiera istotne braki, względnie też nie wyjaśnia istotnych okoliczności.

Mając na uwadze powyższe Sąd w oparciu o przepis art. 477¹⁴ § 1 kpc orzekł jak w sentencji wyroku

SSO R. Jerka